

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3686/22
13.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, Весне Дамјановић и Весне Филиповић, чланова већа у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат из Београда, ул. Светозара Ђоровића бр. 13, против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Новица Лалић, адвокат из Београда, ул. Рузвелтова бр. 41-45, ради утврђења, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 6256/19 од 23.4.2019. године, исправљене решењем истог суда П 6256/19 од 3.3.2022. године и жалби тужене изјављене против допунског решења тог суда П 6256/19 од 3.3.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе парничних странака и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 6256/19 од 23.04.2019. године, исправљена решењем истог суда П 6256/19 од 3.3.2022. године.

ОДБИЈА СЕ се као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** допунско решење Првог основног суда у Београду П 6256/19 од 3.3.2022. године.

Одбија се захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је предлог туженог за прекид поступка у овој правној ствари. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је утврђено да у обим заоставштине иза смрти пок.ГГ улази право сувласништва на 1/2 идеалног дела непокретности-стану бр.21, површине 64,40 м2 који се налази на шестом спрату стамбене зграде, улаз бр...., кућни бр.... у улици ..., уписаног у ЛН ..., на кат.парцели ... КО ... Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је ништав и да не производи правно дејство уговор о поклону закључен између ББ и ВВ, оверен пред Трећим општинским судом у Београду под Ов 6188/09 од 5.10.2009. године у делу 1/2 којим је првотужена располагала са

непокретношћу која улази у обим заоставштине пок.ГГ. Ставом четвртим изреке обавезане су тужене да тужиљи солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 115.500,00 динара, у року од 15 дана. Ставом петим изреке одбачен је поднесак тужених од 16.4.2019. године са противтужбом.

Против наведене пресуде парничне странке су благовремено изјавиле жалбе и то тужиља против решења о трошковима парничног поступка због битне повреде одредаба парничног поступка а тужене побијајући пресуду у целости из свих законом прописаних разлога. Тужиља је трошкове деругостепеног поступка опредељено тражила.

Допунским решењем Првог основног суда у Београду П 6256/19 од 3.3.2022. године обавезане су тужене да тужиљи солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 52.800,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Против овог решења тужене су благовремено изјавиле жалбу, не наводећи посебно законом прописане разлоге.

Апелациони суд у Београду је испитао побијане одлуке првостепеног суда у границама законских овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11, 55/14 са свим каснијим изменама и допунама) па је оценио да изјављене жалбе нису основане.

Побијана пресуда и допунско решење нису захваћени битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 ст. 2 тач.1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се наводима парничних странака указује на друге повреде поступка које би биле од утицаја на доношење другачије одлуке. Изрека побијане пресуде је јасна и разумљива, не противречи себи ни разлозима датим у њој, а у образложењу пресуде је наведено довољно разлога о свим битним чињеницама за одлучивање па се њена законитост и правилност могу испитати, због чега су неосновани жалбени наводи тужених да је ожалбена пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из чл.374 ст.2 тач.12 ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пред Трећим општинским судом у Београду дана 5.10.2009. године закључен је Уговор о поклону Ов бр. 6188/2009, којим је тужена ББ поклонила својој ћерки туженој ВВ трособан стан бр. 21 поршине 61,40 м2, који се налази на VI спрату стамбене зграде у ... у ..., постојеће на кат. Парц. ..., уписане у ЗКУЛ ... КО ... На основу овог уговора решењем Другог општинског суда у Београду Дн 14852/09 извршена је укњижба права власништва на предметном стану са дотадашњег власника ББ на ВВ. Решењем Трећег општинског суда у Београду О 1392/03 од 27.5.2003. године, на заоставштини иза пок. ГГ, која се састоји од права власништва на једнособном стану бр. 17 у ул. ... на кат. Парц. ... у ЗКУЛ . КО ..., права власништва на 50/200 идеалних делова на кући бр. ... у ул. ... и три зграде уписане у А листу као ЗК тело на кат. Парц. ... ЗКУЛ ... КО ..., новчаним средствима и путничком возилу “Застава” 101, а за наследнике по закону и међусобном споразуму оглашене су супруга оставиоца ББ и ћерка АА. Из садржаја наведеног решења следи да је на

рочишту за расправљање заоставштине од 27.5.2003. године ВВ, ћерка оставиоца дала негативну наследнику изјаву у корист мајке и сестре, које су се прихватиле наслеђа и извршиле деобу. Стан бр. 21 у ...није био предмет оставинског поступка иза смрти пок. ГГ, који је окончан решењем О 1392/03 од 27.05.2013. године. Предметни стан је стечен откупом за време трајања брачне заједнице првотужене ББ са пок. супругом ГГ. Према Уговору о откупу Ов 1992/92 од 9.2.1992. године стан је у својини тужене ББ. Предмет овог спора је утврђење да у састав заоставштине покојног ГГ улази право својине на 1/2 идеалног дела непокретности, стан број 21, површине 61,40 м² који се налази на четвртом спрату улаза кућни број ... у ... у ..., као последица утврђења делимичне ништавости уговора о поклону закљученог између тужених дана 5.10.2009. године.

Полазећи од тако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је сагласно одредбам члана 171, 176, 177 и 181 Породичног закона као претходно питање оценио да у састав заоставштине иза пок. ГГ улази стан бр.21 површине 61,40 м², који се налази на четвртом спрату, кућни бр. ... у ..., имајући у виду да предметни стан, представља стан из откупа који су супружници стекли за време трајања брачне заједнице дана 27.11.1991.године и представља брачну тековину ББ и њеног покојног супруга ГГ. Такође, проширење и надоградња предметног стана извршена је за време живота ГГ током 2001. године и 2002. године, (преминуо 2003. године) те да целокупна квадратура 61,45 м² неспорно улази у брачну тековину ГГ а што произилази из писмених доказа у списима предмета, које је првостепени суд као јавне исправе прихватио и чија веродостојност није доведена у сумњу. Како предметни стан представља брачну тековину сада пок.ГГ и тужене ББ, првостепени суд је закључио да је ништав уговор о поклону којим је тужена ББ располагала предметним станом у корист овде тужене ВВ, у делу који се односи на располагање 1/2 предметне непокретности. Из наведених разлога, првостепени суд је одлучио као у ставу другом и трећем изреке побијане пресуде. Одлучујући о предлогу тужених за прекид поступка до правоснажног окончања парнице која се води у предмету П 10105/18, првостепени суд је имајући у виду став Врховног суда изражен у решењу донетом у овом поступку Рев 3938/18 од 17.10.2018. године, оценио да нису испуњени услови за прекид ове парнице с обзиром да би се пресуда која би евентуално била донета у том предмету могла користити кроз институт понављања поступка.

Све чињенице битне за доношење одлуке у овој правној ствари, првостепени суд је потпуно и правилно утврдио на основу изведених доказа, које је правилно ценио у смислу чл.8 ЗПП те је на правилно утврђено чињенично стање правилно применио и материјално право а за своју одлуку је дао јасне и довољне разлоге, које прихвата и другостепени суд.

Неосновани су наводи жалбе тужене којима се оспорава правилност одлуке садржане у ставу првом изреке ожалбене пресуде, указивањем да је првостепени суд неосновано одбио да прекине поступак у овој правној ствари до правоснажног окончања поступка у предмету Првог основног суда у Београду П 10105/18, (раније П 1013/13) те да одлука у тој парници представља претходно питање за доношење одлуке у овој правној ствари. Наиме, имајући у виду да је у парници П 10105/18 (раније П 1013/13) предмет спора утврђење права својине тужиле на 1/2 идеалног дела на стану бр. 21, површине 61,40 м², који се налази у згради бр. ... у ..., као и то да тужилца у наведеној парници свој захтев заснива на чињеници да је право сусвојине стекла

једним делом по основу наслеђа иза покојног ГГ, а једним делом по основу стицања у заједничком домаћинству, овај суд сматра да је претходно правно питање за решавање питања права својине тужиље на предметном стану управо питање да ли предметни стан, односно одређени удео на стану, улази у заоставштину покојног ГГ, а о ком захтеву је одлучено у овој парници, због чега је правилно поступио првостепени суд кад је одбио предлог за прекид поступка и одлучио као у ставу првом изреке ожалбене пресуде.

Неосновани су наводи жалбе тужених којима се указује да је погрешан закључак првостепеног суда да је уговор о поклону, закључен између тужених, ништав у делу од 1/2, код неспорне чињенице да су тужене, као супруга и ћерка, законске наследнице покојног ГГ, те да би уговор о поклону могао бити ништав само за удео који би припао тужиљи као законској наследници, односно за 1/6 идеалног дела површине предметног стана, под условом да тужиља на предметном стану нема никакав удео по основу стицања у породичној заједници. Ово због тога што је током првостепеног поступку утврђено да у састав заоставштине покојног ГГ улази право својине на 1/2 идеалног дела предметног стана, а као последица је утврђена делимична ништавост уговора о поклону закљученог између тужених дана 5.10.2020. године, којим уговором је тужена ББ располагала предметним станом у целости. При томе, како оставински поступак иза покојног ГГ у погледу 1/2 идеалног дела предметног стана није још спроведен то се наводима жалбе тужених не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде.

Цењени су и наводи жалбе тужених којима се указује да је првостепени суд погрешно поступио када је одбацио поднесак тужених са противтужбом од 16.4.2019. године, јер је туженима позив за рочиште заказано за 23.4.2019. године уручен дана 9.4.2019. године, односно 13 дана пре одржавања рочишта, да тужени због тога нису могли наведени поднесак да предају 15 дана пре дана одржавања рочишта у смислу одредбе члана 98 ст.5 ЗПП-а, те да је првостепени суд у доношењу побијане пресуде учинио битну повреду одредаба парничног поступка из чл. 374 став 2 ЗПП-а, али су ови наводи без утицаја на доношење другачије одлуке. Ово због тога што је првостепени суд правилно поступио када је оценио да је наведени поднесак неблаговремен у смислу чл.98 ст.5 ЗПП-а, посебно имајући у виду чињеницу да је поступак по тужби у овој парници покренут знатно раније (2010. године) те да су тужене без обзира када им је уручен позив за рочиште заказано за 23.4.2019. године имале довољно времена да суду поднесу писмени поднесак пре одржавања тог рочишта.

Приликом одлучивања, овај суд је имао у виду и остале жалбене наводе тужених, али је оценио да исти нису од утицаја на доношење другачије, за тужене повољније одлуке, па их посебно не образлаже сходно чл.396 ЗПП-а.

Потврђено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртном изреке побијане пресуде као и допунско решење о трошковима од 3.3.2022. године јер су исти донети правилном применом одредаба чл.150, 153 и 154 ЗПП, према важећој АТ и ТТ у време одлучивања.

Неосновани су наводи жалбе тужене да је у доношењу допунског решења првостепени суд погрешно јер је претходно већ решењем о исправци пресуде од 3.3.2022. године увећао раније досуђене трошкове са 106.500,00 динара на износ од 115.500,00 динара те да то увећање није узео у обзир приликом доношења допунског решења, у коме је поново, како је то наведено у образложењу, претходно досуђене трошкове увећао за износ од 10.500,00 динара. Ово због тога што је решењем о исправци П 6256/19 од 3.3.2022. године првостепени суд отклонио очигледну омашку у изреци побијане пресуде, у погледу висине досуђених трошкова, тако што је уместо погрешно наведеног износа од “106.500,00 динара” наведен износ од 115.500,00 динара, док је допунским решењем о трошковима парничног поступка тужиљи досудио трошкове о којима је пропустио да одлучи побијаном пресудом, те се овим наводима жалбе не доводи у сумњу законитост и правилност побијаног решења.

Цењени су и наводи жалбе тужиље којима се оспорава висина досуђених трошкова поступка указивањем да из образложења ожалбене пресуде следи да укупан збир трошкова који су тужиљи признати износи 115.500,00 динара а да су изреком пресуде тужене обавезане да тужиљи исплате износ од 106.500,00 динара те да тужиљи поред трошкова досуђених пресудом припадају и трошкови приступа на још једно неодржано рочиште као и трошкови таксе на изјављене жалбе и ревизију, али су исти неосновани с обзиром да је недеостатке на које се жалбом тужиље указује првостепени суд отклонио доношењем решења о исправци и допунског решења, оба од 3.3.2022. године, а на која решења тужиља није изјавила жалбу.

Из наведених разлога, Апелациони суд у Београду је применом чл. 390 и 401. тач.2.ЗПП одлучио као у ставу првом и другом изреке ове пресуде, док је одлука као у ставу трећем изреке донета применом чл.153 и 165 ЗПП с обзиром да тужиља није успела са жалбом у поступку пред другостепеним судом.

**Председник већа-судија
Зорица Ђаковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић